



معلم نمونه و با سابقه
آموزش و پرورش
سال‌های خدمتش رادر
مناطق محروم گذرانده
است

پای کلاس
اولی‌های
تبادکان مادم



شب‌های روشن در محله کشاورز



قول مسئولان برای سریا کردن «ناصر خسرو»



روایت‌های متفاوت از ۶ شهروند منطقه ۶
که به زائران امام رضا (ع) خدمت می‌کنند

خادمان گمنام شهر



مسجد جامع ابو الفضلی^(۴) میزبان نشست مردم با مسئولان بود

خواسته‌هایی برای داشتن گلشهر بهتر



عطائی نشست مردمی مسئولان و مردم این بار در مسجد جامع ابو الفضلی^(۴) واقع در فلکه دوم گلشهر و مرز میان دو محله ثامن و شهید آوینی برگزار شد. رئیس کمیسیون ویژه سامان دهی حاشیه شهر به همراه معاون دادستان مشهد، شهردار و معاون فنی و اجرایی منطقه ۵ و تعدادی از مسئولان نیروی انتظامی، از مسئولان حاضر در جلسه بودند.

درخواست بر خورد با خلافکاران

جلسه پس از برگزاری نماز جماعت رفته رفته سروشکل می گیرد. مسئولان یکی یکی از راه می رسند و استقبال مردمی هم خوب است و شبستان مسجد تقریباً پر است. نمایندگان اهالی طبق فهرست درخواستی فراخوانده می شوند و مشکلات و درخواست هایشان را بیان می کنند. ابتدا یکی از کسبه درباره وضعیت تجاری موقت صحبت و درخواست می کند که اعطای مجوز تجاری تسهیل شود. سپس محمد تقی آبادی، یکی از ساکنان دغدغه مند محله ثامن، صحبتش را درباره امنیت مدارس دخترانه این محله آغاز و از نیروی انتظامی درخواست می کند که یک ماشین گشت نزدیک مدارس مستقر شود. او در ادامه از مسئولان حاضر می خواهد با اراذل و اوباش برخورد کنند و می گوید: در محله اشخاصی انگشت شمار داریم که به خلافکاری شهره هستند. اما تا به حال جلب نشده اند. اومی افزاید: موضوع دیگر درباره زمین خیابان کرامت ۲ است که به صورت موقت و مناسبی در اختیار هیئت قرار می گیرد اما به صورت دائمی کاربری فرهنگی ندارد. زمین متعلق به شهرداری است و با این همه درخواست مردمی، سؤال مایین است که چرا کاربری زمین به طور دائم فرهنگی نمی شود؟

کار درست، شایسته قدر دانی است

محمد باقر علیزاده، روحانی فعال گلشهری، بین درخواست ها و اعتراض ها از فعالیت شهرداری منطقه ۵ در زمینه مسطح و یک دست کردن پیاده روها و معابر تشکر می کند و می گوید: بسیاری از مردم می گویند این وظیفه شهرداری بوده است، این موضوع درست است. اما در دود دهه گذشته این وظیفه انجام نشده بوده به نظر می آید از کار درست قدر دانی کرد.

بلا تکلیفی اتباع با مادران ایرانی

خانم جوانی پشت میکروفن می رود و درباره پرونده خانواده های اتباع با مادر ایرانی صحبت می کند. او از بلا تکلیفی پرونده بسیاری از متقاضیان گله می کند و این موضوع را خاص استان خراسان رضوی و مشهد می داند. پس از پایان صحبت هادر حاشیه مراسم با او تعدادی از خانم های هم درد گفت و گومی کنیم. او که دوست ندارد نامش ذکر شود، دانشجوی پزشکی است اما به دلیل تعلل و تأخیر در پرونده تابعیت مجبور شده است هزینه تحصیل شبانه دانشگاه را بپردازد. مشکل بسیاری از خانواده های تبعه که مادر خانواده ایرانی است، به دنبال تأخیر در نتیجه استعلام یک نهاد به وجود آمده است و حاضران از مسئولان درخواست پیگیری این موضوع را دارند.

مریم رنجوری خانم سن و سال داری است که از وضعیت نامناسب اتوبوس های خط ۵۷ گلشهر گلایه دارد و تعداد آن ها را هم مناسب با جمعیت منطقه نمی داند.

وظایف انجام نشده نهادها

غلامحسین صاحبی، رئیس کمیسیون ویژه سامان دهی حاشیه شهر، در پایان این نشست، درباره انجام نشدن وظایف از سوی برخی نهادها صحبت می کند و می گوید: بسیاری از اداره های دولتی ترک فعل کرده اند و آنچه باید برای این محلات انجام بگیرد، به تعویق افتاده است. برای مثال شهرداری منطقه، زمینی با کاربری آموزشی را تعیین کرده است اما برای ساخت آن از سوی آموزش و پرورش اقدامی صورت نمی گیرد. درباره وضعیت آگونیز به همین ترتیب با کم و کاستی هایی رویه روییم. نکته آخر درباره وضعیت تجاری موقت است که دیگر قانونی نیست. مادر شورای شهر، راهکار دیگری پیشنهاد کردیم که در صورت تأیید اجرامی شود و شهروندان با هزینه کمتر و پرداخت اقساط می توانند تجاری دریافت کنند.

منطقه



بازسازی مدرسه قدیمی محله شهید رستمی از سال ۹۹ نیمه تمام باقی مانده است

قول مسئولان برای سرپا کردن «ناصر خسرو»



نیکو عقیده از همه آن ساختمان قرص و محکم، چند تکه آهن پاره باقی مانده است؛ تیر آهن هایی که سال هاست لخت و خالی و سرگردان وسط این زمین ایستاده اند. روزی روزگاری اینجا ساختمانی بزرگ بود که سردر آن، نام مدرسه ناصر خسرو، به چشم می خورد؛ مدرسه ای که چند نسل از دانش آموزان منطقه ۶ در آن تحصیل کردند. وسعت این مدرسه بیشتر از هزار متر بود و تعداد دانش آموزانش به نهصد نفر هم می رسید. حالا اما سال هاست که مدرسه خالی و ساکت و بدون استفاده در گوشه ای افتاده است. به سراغ این مدرسه تخریب شده می رویم و جزئیات وضعیت آن را از زبان قدیمی های خیابان مصلی در محله شهید رستمی می شنویم.

خاطرات رنگ باخته گذشته مدرسه

مدرسه در انتهای بولوار مصلی قرار دارد؛ بنایی که حالا شبیه ساختمانی مخروبه است و نمی توان باور کرد روزی روزگاری محل تحصیل دانش آموزان این محدوده بوده است. شانس گفت و گویایی از همان دانش آموزان را پیدای کنیم. محمود مروی ساکن کوچه کناری است و حالا نزدیک پنجاه سال دارد. سال ها پیش دانش آموز مدرسه ناصر خسرو بوده و کلاس اول و دوم دبستان را اینجا گذرانده است.

خاطراتی که از این مکان در ذهن دارد، برای شیرین است؛ از لباس های یک شکل گرمی رنگشان می گوید و صف های طولانی که هر صبح در حیاط تشکیل می دادند. قدیمی ترین دوستانش را در همین مکان پیدا کرده است. دانش آموزانی که هر کدام مسیری را پیاده اند.

به گفته او یکی دو سال پیش، اداره کل نوسازی مدارس استان خراسان رضوی این مکان را تخریب کرد تا مدرسه ای نوساز؛ می گوید: تاجایی که به یاد دارم، ساختمان قرص و محکم بود، مثل روز اول! حدود چهار سال پیش تعداد دانش آموزان کمتر شده و کادر مدرسه هم انگار از نفس افتاده بود. با این حال ساختمان مدرسه انگار آخ نگفته بود! شیروانی ها پنجاه سال بوده تکان نخورده بود. غلامرضا کارگر که خانه اش کنار مدرسه است، حرف های محمود مروی را تأیید می کند. او هم ساکن قدیمی این محله است و همه چیز را به یاد دارد. از تابلو مدرسه ناصر خسرو می گوید که تا همین اواخر سردر آن نصب بوده است و ادامه می دهد: این ساختمان خودش یک پا اثر باستانی بود! روی تابلو سال ساختش را نوشته بودند. اگر اشتباه نکنم، مربوط به سال ۴۲ بود. روی تابلو بزرگ نوشته بودند که این ساختمان از مالیات و عوارض زمین های چغندر در آن زمان ساخته شده است.

قصه ساخت دوباره

برای اطلاع از جزئیات وضعیت این مدرسه، با مدیر روابط عمومی آموزش و پرورش ناحیه ۲ گفت و گومی کنیم. امیر رضایی ابتدا از پروتکل ها و قوانین موجود می گوید؛ اینکه مراکز آموزشی که بیش از پنجاه سال قدمت داشته باشند، باید از سوی اداره کل نوسازی مدارس بررسی و از نظر استحکام بنا تأیید شوند. اومی افزاید: حدود سه سال پیش استحکام این بنا تأیید نشد و اداره نوسازی، آن را تخریب کرد. البته آن ها این زمین را به حال خود رها نکردند. سال ۹۹ ختیری پای کار آمد و تفاهم نامه ای امضا شد. قرار بر این بود که ختیر ۴ میلیارد تومان سرمایه بگذارد و بقیه خرج و مخارج ساخت را دولت تأمین کند. همان سال کار را شروع کردند. شنّاژ ریختند و آهن کشی کردند اما در همان حین، مبالغ هم ناگهان تغییر کرد و کار نصفه نیمه باقی ماند.

برای مدتی این پروژه رها شد اما به گفته امیر رضایی قرار است ساخت آن به زودی از سر گرفته شود؛ اومی گوید: بار ایزنی توانستیم اعتبار ساخت را از طریق دولت تأمین کنیم. نمی توانیم تاریخ دقیقی مشخص کنیم اما طی چند ماه آینده شروع به کار می کنیم تا مدرسه دوباره سرپا شود.

منطقه

اداره کل بهزیستی استان خراسان رضوی، اتباع، دانشگاه علوم پزشکی استان خراسان رضوی، کمیته امداد امام خمینی (ع)، شرکت های توزیع نیروی برق مشهد و آب و فاضلاب استان خراسان رضوی، نیروی انتظامی و دیگر نهادها با حضور در میز تکریم و بی واسطه، درخواست های شهروندان ساکن در این منطقه را پاسخ دادند.

مطالبات عمرانی، آموزشی، فرهنگی و توجه به امنیت در محله بیش از گذشته، در صدر مطالبات مردمی بود. /

باید با جست و جوی عنوان «سامانه مشارکت های شهرداری مشهد»، در گزینه مخصوص «اتوبوس قرار زیارت، ثبت نام کنند و هماهنگی های لازم را برای اعزام اتوبوس شهری انجام دهند.

وی همچنین از تجلیل از خانواده شهدا و دختران نخبه منطقه در دهه کرامت خبر داد و افزود: با مشارکت پایگاه بسیج شجره در بوستان رجا به مدت ۱۰ شب هدایایی ارزشمند به تعدادی از دختران نخبه و خانواده های معزز شهدا که در این مراسم حضور دارند، اهدا می شود. /

برگزاری مراسم میز خدمت

مراسم پاسخ گویی رودر روی مدیران شهری با شهروندان منطقه ۶ در شهرک شهید باهنر برگزار شد. شهردار منطقه ۶، فرماندار شهرستان مشهد و معاون استاندار خراسان رضوی در مسجد حضرت ابوالفضل (ع) در این برنامه حضور داشتند.

در این مراسم که در دهه مبارک کرامت برپا شد، نمایندگان از سازمان اتوبوس رانی شهرداری مشهد، اداره کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی خراسان،

قرار زیارت در دهه کرامت

ویژه برنامه قرار زیارت در ایام دهه کرامت در محلات منطقه ۶ شهرداری مشهد برگزار می شود. معاون فرهنگی و اجتماعی منطقه ۶ گفت: این ویژه برنامه که به همت اداره فرهنگی و اجتماعی برگزار می شود، امکان تشریف کم هزینه را برای مشتاقان و عاشقان امام مهربانی ها با اختصاص اتوبوس شهری تسهیل می کند. حجت الاسلام والمسلمین محسن پاکدامن افزود: تشکلهای علاقه مند به شرکت در این برنامه

منطقه

دیدار شهردار منطقه ۵ با خانواده شهید آرمون

شهردار منطقه ۵ هم زمان با سوم خرداد، سالروز حماسه آزادسازی خرمشهر، با همراهی جمعی از معاونان و رؤسای ادارات این منطقه با حضور در منزل پدری شهید سید خادم آرمون، خانواده این شهید و الا مقام اتکریم کرد، مجید وحدتی پور، ضمن دیدار و قدردانی از مادر گران قدر شهید، یاد و خاطره شهدای هشت سال دفاع مقدس را گرامی داشت. وی با بیان اینکه آزادسازی و فتح خرمشهر

شروع پیروزی های بزرگ ملت ایران در هشت سال دفاع مقدس بوده است، افزود: این رویداد و واقعه تاریخی عظیم و غرور آفرین ثابت کرد که غیرت ملت ایران استکبار جهانی را به زانو در می آورد. شهردار منطقه ۵ افزود: مفتخریم که خانواده های شهدای عزیز هشت سال دفاع مقدس و شهدای مدافع حرم بین شهروندان منطقه حضور دارند و ما افتخار خدمت به این عزیزان را داریم. شهید سید خادم آرمون از شهدای هشت سال دفاع مقدس روز چهارم خرداد ۱۳۶۱ در عملیات فتح خرمشهر به درجه رفیع شهادت رسید. /

آسفالت بولوار شهید مفتاح

معاون فنی و اجرایی منطقه ۵ از آغاز عملیات اجرایی تراش و روکش آسفالت بولوار شهید مفتاح شرقی خبر داد.

حسن صالحی مفرد افزود: این عملیات اجرایی در بولوار مفتاح شرقی تا میدان ارنوند با هدف سامان دهی و بهسازی معابر، سهولت تردد و کاهش مخاطرات و سوانح مسیر صورت می گیرد. وی با اشاره به اینکه این محور به عنوان یکی از

معابر ورودی شهر از سمت میامی دارای اهمیت ترافیکی و جزو معابر پر تردد منطقه است، بیان کرد: پیش بینی شده است که به منظور لکه گیری و بهبود آسفالت این معابر بیش از ششصد تن آسفالت ریزی انجام شود؛ تاکنون هزار مترمربع از این معابر آسفالت شده است و عملیات اجرایی این پروژه همچنان ادامه دارد.

به گفته صالحی مفرد، سامان دهی و بهسازی آسفالت در سایر معابر این منطقه نیز بر اساس برنامه زمان بندی پیگیری و اجرا خواهد شد. /

شهردار منطقه ۵ فعالیت گروه های دوام ثامن و همچنین مجموعه مدیریت بحران در شهرداری ها را دارای اهمیت دانست و گفت: با توجه به زلزله های شدید دهه اخیر در استان خراسان رضوی و سابقه وقوع زلزله های متعدد در شهر مشهد در دو سال گذشته، مجموعه های خدمات رسانی به ویژه شهرداری همواره باید در سطح بالایی از آمادگی تجهیزات و نیروها برای پیشگیری از وقوع بحران و نیز کنترل شرایط بحرانی قرار داشته باشند.

شهردار منطقه ۵ از آمادگی برای پیشگیری از وقوع بحران در منطقه خبر داد

جانمایی پد هلیکوپتر امداد در فرهنگ سرای امت



شهروندان منطقه ۵ به صورت فعال عضو گروه های داوطلبی دوام ثامن هستند و در سال گذشته نیز بیش از پانصد نفر از شهروندان منطقه در دوره های تخصصی مدیریت و پیشگیری از بحران شرکت کرده اند. شهردار منطقه ۵ خاطر نشان کرد: برگزاری مانور جهت آمادگی بیشتر نیروهای دوام ثامن از دیگر برنامه های مدیریت بحران منطقه ۵ شهرداری است که موجب بازآموزی دانسته ها و کسب تجربه های عملی برای مواقع اضطراری است. /

مدیریت بحران دیگر در خیابان های عباس آباد و شهید اسماعیل پور ۲۴ خبر داد و افزود: کار احداث این دو مجموعه با پیشرفت مناسبی در دست اجراست که با بهره برداری از آن های یکی از مجهزترین انبارهای معین مدیریت بحران استان و مرکز مانیترینگ شمال مشهد فعال خواهد شد. همچنین با تلاش همکاران ما، تهیه نقشه اسکان و خروج اضطراری و مراکز امدادی و خدمات رسانی منطقه در دست اقدام است. او ادامه داد: بیش از پنجاه نفر از

مجید وحدتی افزود: خوشبختانه در چند سال اخیر اقدامات بسیار خوبی در این راستا توسط همکاران ما در مجموعه منطقه ۵ صورت گرفته است که از جمله مهم ترین آن ها می توان به جانمایی پد هلیکوپتر امداد در محوطه فرهنگ سرای امت واقع در بولوار ولایت و همچنین احداث سوله مدیریت بحران شهید علیمردانی به وسعت ۲ هزار مترمربع در بولوار شهید اسماعیل پور ۱۸ اشاره کرد. او از تلاش برای احداث دو سوله

کانون فرهنگی کوثر به همراه حوزه مقاومت بسیج ۲ برای دختران جشن برگزار کرد

«رایحه نجابت» در بوستان وحدت



شهرک جشن بزرگ «رایحه نجابت» که به مناسبت میلاد حضرت معصومه (س) و هفته کرامت در سالن همایش شهدای بوستان وحدت در محله جلالیه برگزار شد، برنامه های مفرحی را برای دختران و مادرانشان تدارک دید.

ساکنان و فعالان فرهنگی محلات حاشیه شهر برگزار کننده این جشن بودند. محمد زارع که به همراه همسرش، کلثوم فاروقی، زوج فرهنگی فعال در حوالی جاده میامی و مسئولان کانون فرهنگی کوثرند، هدف از این برنامه ها را ایجاد فضای شاد و امیدبخش برای دختران و تقویت روحیه مشارکت اجتماعی آن ها می دانند.

زارع با اشاره به اینکه این جشن برای پانصد دختر نوجوان دبستانی و دبیرستانی متوسطه اول به همراه مادرانشان برگزار شد، گفت: در این برنامه های شاد و خلاقانه و همچنین مراسم جشن و سرود و مسابقه از خود بچه ها کمک گرفتیم.

جشن های دهه کرامت حوزه مقاومت بسیج ۲ مطهره در حاشیه شهر پر متقاضی است. فرمانده این حوزه امسال را با هیئت مذهبی دخترانه اش پای کار جشن رایحه نجابت آمد. زهره غلامی گفت: هیئت دخترانه شهید سلیمانی با به تعبیر خودمان «دختران سلیمانی» خودشان برای این جشن برنامه ریزی کردند و ما هم به عنوان بزرگ تر کنارشان بودیم. بیشترشان هم از محلات مهدی آباد، مهرآباد و شهرک شهید رجایی بودند.

گروه سرود کوثر، سرود سلام فرمانده را اجرا کرد و حاضران با صدای بلند هم نوا شدند. فاطمه و حسنا ظفری از مهدی آباد خودشان را به این جشن رسانده بودند؛ دختر عموهایی که روز پیش از جشن، آخرین امتحانشان را پشت سر گذاشتند. آن ها این جشن را برای خودشان در حکم تفریح و سرگرمی بعد از امتحان می دانند.

روایت های متفاوت از ۶ شهروند منطقه ۶
که به زائران امام رضا (ع) خدمت می کنند

خادمان گمنام شهر

نیکو عقیده ای که خانه کوچکش را در اختیار زائران قرار می دهد، یکی موبک می زند و بالیوان آب یخ از زائران پیاده استقبال می کند، یکی هم چندبیتی درباره این ایام می سراید. هر سال با شروع دهه کرامت و نزدیک شدن به ولادت امام رضا (ع)، منطقه ۶ هم حال و هوای دیگری به خود می گیرد، منطقه ای که پنجره پایین خیابان آن از قدیم به محله «پایین پای حضرت» معروف بوده و محل ورود بسیاری از زائران پیاده به شمار می رفته است. خیلی ها آرزوی پوشیدن لباس خادمی حرم را دارند اما مردم این نقطه از شهر خوب می دانند که این آرزو فقط در کنار بارگاه رضوی محقق نمی شود. هر سال در دهه کرامت، هر کسی به شیوه خودش، ارادتش را به امام مهربانی ها و زائران او نشان می دهد. امسال به سراغ این خادمان گمنام شهر رفتیم، آدم هایی که بی سروصدا به شیوه خودشان، این روزهای خوب را زندگی می کنند.

چشم به راه رسیدن زائران

بزرگ شده کوچ پس کوچه های شهر که شهید باهنر است، جایی که از دیرباز محل ورود زائران پیاده بوده، اولین خیابانی که زائران خسته به محض ورود به شهر به آن پامی گذارند و برای رسیدن به حرم از آن عبور می کنند. این خیابان در روزهای دهه کرامت سروشکل دیگری به خود می گیرد. آذین بندی ها، پرچم های رنگی و... همه چیز برای ورود زائران آماده می شود. ابراهیم علیزاده در چنین جایی رشد کرده و تغییر و تحول این محله را در این روزها به چشم دیده است. می گوید: این روزها انگار پنجره ای آسمانی به روی اهالی باز می شود، پنجره ای که عطر بهشت را بر ایمان می آورد.

این ماجرا به دهه یازده سال پیش برمی گردد. پیاده روی های اربعین و میزبانی خوب عراقی ها کار خودش را کرد و الگویی برای مشهدی ها شد. همان سال های فرهنگ خوب کم کم جایش را میان اهالی منطقه باز کرد. ابراهیم علیزاده جزو اولین اهالی بوده است که به این وادی قدم می گذارد. پیشینه خانوادگی اش هم در این امر بی تأثیر نبوده است. می گوید: هیئتی خانوادگی داشتیم که از سال ۷۵ آن را تأسیس کرده بودیم و مراسم مذهبی را در قالب همین هیئت برگزار می کردیم. هیئت محبان الرضا (ع)، یکی از اولین هیئت هایی بود که یازده سال پیش در ورودی جاده سرخس موبک می زد و از زائران پیاده پذیرایی می کرد. بعدتر شهرداری منطقه ۶ هم پای کار آمد تا یک تیم قوی تشکیل شود. حالا هر سال ۱۰ موبک از شهر که شهید باهنر، دو یست خادم از مناطق مختلف و حتی شهرهای اطراف، اعضای مساجد و... همه پای کار می آیند و سوله بحران شهر که شهید باهنر را برای اسکان زائران آماده می کنند، امکانات سخت افزاری را شهرداری منطقه ۶ آماده می کند و پذیرایی را اهالی محله بر عهده می گیرند. علیزاده می گوید: این ۱۰ شب خادم ها با اعضای خانواده شان در این سوله مستقر می شوند و خدمت می کنند. هیچ کدام طی این شب ها خواب و خوراک و استراحت ندارند، اما هر سال چشم به راه آمدن زائران هستند. خدمات بهداشتی، درمانی، ماساژ، تغذیه و... همه چیز را با کمک هم فراهم می کنیم.

اواز خاطرات شیرین حین خدمت هم می گوید: از خانواده ای که پس از ۱۰ سال باهم آشتی کردند؛ می گوید: سال پیش، یک موبک از یکی از روستاهای اطراف اینجا اسکان داده شد. به گوشمان رسید که دو خانواده از یک فامیل در این موبک هستند که سال ها ست بینشان شکر آب شده است. همان شب با وجود خستگی با کمک خادمان گل و شیرینی تهیه کردیم و دو خانواده را آشتی دادیم.



پناه دادن به زائران

عنایت...! اخگر دیگر خادم گمنام کوچه پس کوچه های شهرک شهید باهنر است. طبقه بالای خانه اش را تبدیل به پاتوق فرهنگی و مذهبی همسایه ها کرده است، جایی که در آن جلسات هفتگی قرآن خوانی برگزار می کنند، مداحی می کنند و... نام «مجمع الذاکرین امام حسن مجتبی (ع)» روی در و دیوار این اتاق دیده می شود، مجمعی که سال ۶۸ به دست عنایت...! اخگر تأسیس شد.

اواز سن و سال کم با مداحی آشنا شده است. هفت سال بیشتر نداشته است که در نماز جماعت شرکت می کرده و بعد به تشویق پیش نماز مسجدها هالی، چندبیتی هم در وصف اهل بیت (ع) می خوانده. همان تشویق ها کار خودش را می کند و او را به مداحی علاقه مند می کند. مداحی را جسته و گریخته ادامه می داده است تا اینکه در سال ۱۳۶۸ پس از برگشتن از جبهه تصمیم به تأسیس هیئت می گیرد. بعد هم مجمع الذاکرین امام حسن مجتبی (ع) را راه می اندازد و فعالیت های مذهبی و فرهنگی شان را در محله شروع می کند. حالا هر هفته اینجا جلسه خانگی دارد، به اهالی مداحی را هم آموزش می دهد و...

یکی از فعالیت های مجمع، برگزاری برنامه های مختلف در مناسبت های مذهبی است. توضیح می دهد که امسال در روز دختر، جشنی برای دختران محله برپا کرده اند و به آن ها و سرای هدی داده اند. برای دهه کرامت هم هر سال برنامه ویژه ای دارند. به مناسبت میلاد امام رضا (ع) کوچه را آذین بندی می کنند و شیرینی و شربت پخش می کنند. این طبقه را هم برای میزبانی از زائران آماده می کنند؛ هر سال موتور را روشن می کنند و به ورودی شهرک شهید باهنر می روم. اگر خانواده ای را بی جا و مکان ببینم، از آن ها دعوت می کنم به اینجا بیایند. هر چند شب که بخواهند، مهمان خانواده ما می شوند و ما در طبقه پایین برایشان پخت و پز می کنیم و تلاش می کنیم که کم و کسری نداشته باشند.

خادم یار نوجوان

عشق خدمت به زائران حرم امام رضا (ع) سن و سال نمی شناسد. اینجا خادمان امام رضا (ع) از هر سن و سالی پیدامی شوند. حسین چاووشی نوجوان چهارده ساله محله شهید رستمی است که سابقه خادم یاری در حرم را دارد. خودش داستان خادم یار شدنش را این طور تعریف می کند: از طریق دوستانم با طرح خادم یاران نوجوان حرم مطهر رضوی آشنا شدم. متوجه شدم که می توانم برای خدمت افتخاری در حرم ثبت نام کنم. یک روز به دفتر حرم رفتم. از من تست صدا گرفتند. درباره فعالیت هایم تحقیق کردند و بعد از آن قبول شدم. حالا هر هفته چهارشنبه ها پیش از نماز مغرب و عشاء به حرم مطهر می روم. با دیگر خادمان نوجوان سجاده پیش نماز را پهن می کنیم، بلندگوها را روشن می کنیم و گاهی هم مکبر نماز می شویم.

حسین خادم یاری را پررنگ ترین بخش زندگی اش می داند و بهترین لحظه های عمرش را نیز همان لحظات خادم یاری عنوان می کند. اما این تنها فعالیت او نیست. حسین قرائت قرآن را هم یاد دارد. داستان علاقه مند شدن او به قرآن و قرآن خوانی به دوران کودکی اش برمی گردد، وقتی که هفت هشت سال بیشتر نداشته و به همراه خانواده در جلسات هفتگی و خانگی قرائت قرآن شرکت می کرده است. در همین جلسات با استاد سادات فاطمی که داور بین المللی قرآن خوانی بوده است، آشنا می شود. او خیلی زود استعداد حسین را کشف می کند و او را به عنوان شاگرد می پذیرد. علاوه بر این مسجد محله هم نقش پررنگی در کشف استعداد و پیشرفت حسین داشته است. او که از دوران کودکی به مسجد رضویه رفت و آمد داشته است، با همراهی بزرگان و ریش سفیدان مسجد، مکبر نماز می شود. بعد هم برای کودکان و نوجوانان مسجدی محله جلسات قرآن خوانی تشکیل می دهد. ارتباط او با مسجد محله هنوز قطع نشده است و همین ارتباط سازنده را منشأ دیگر فعالیت هایش از جمله خادم یاری می داند.

مهمان سرای کوچه شهر بانو خانم

برای خدمتگزاری همیشه هم به نهادها، گروه های مردمی و امکانات سخت افزاری آن چنانی نیاز نیست! بعضی اهالی هستند که با اندک امکاناتی که در اختیار دارند، میزبان زائران می شوند. شهر بانو سروری یکی از همین همسایه های مهر بان است. سال هاست که با همسرش ساکن محله چهنو هستند. چند خیابان آن طرف تر از خانه، جایی در کوچه پس کوچه های مصلی، یک زیر زمین کوچک شصت متری هم برای خودش دارد. او همه آنچه را داشته، تبدیل به مهمان سرایی رایگان برای زائران امام رضا (ع) کرده است. به این مهمان سرای کوچک پامی گذارم. اینجا در واقع یک اتاق کوچک است با سرویس بهداشتی و آشپزخانه. خیلی جمع و جور و کوچک است، اما تمیز، مرتب و نونوار شده. شهر بانو سروری انگار تلاش را کرده است که برای میهمانانش میزبان خوبی باشد. هشت سال پیش با همه پس اندازی که داشته است، این زیر زمین را می خرد. از همان ابتدا از آن استفاده نمی کند و آن را اندر مهمانان امام رضا (ع) می کند. در این خانه در همه روز های سال به روی زائران باز است. اما انگار در این روزها متقاضی های بیشتری می شوند. تعریف می کند که آخرین میهمانش، خانمی میان سال بوده که در تعطیلات نوروزی، تک و تنها از کرمان برای زیارت به مشهد آمده بوده است. شهر بانو حالا اینجا را برای خانواده ای که از بیرجند می آیند، آماده کرده است. میهمانان این خانه حالا همه دوستان خانوادگی ما شده اند. حالا بیشتر شان را می شناسم. قبل از سفر با من تماس می گیرند و آمدنشان را اطلاع می دهند. من هم اینجا را قبل از رسیدنشان آماده می کنم.

شهر بانو خانم تعریف می کند که آرزوی خادمی، آرزوی همیشگی اش بوده است. حالا هشت سال می شود که این آرزو محقق شده است.



به يك اشاره چشم، حرم شفا دارد

اولین شعر زندگی اش را در دوره دبیرستان سروده است و بعد از آن، این مسیر را ادامه می دهد. حالا یک کتاب چاپ شده دارد و چند مجموعه شعر که در دست چاپ است. علی اکبر رضانی متولد سال ۱۳۶۱ ساکن شهرک شهید باهنر است. از همان دوران کودکی و نوجوانی دل نوشته، داستان کوتاه و... می نوشته است اما با انتخاب رشته زبان و ادبیات فارسی، به سرودن شعر هم علاقه مندی می شود. مضامین اشعار او بیشتر امام رضایی و مهدوی است. دلیلش را هم علقه های مذهبی اش می داند. از دوران کودکی به مسجد محله رفت و آمد داشته و در مراسم مذهبی شرکت می کرده است. قالب اشعار او بیشتر غزل و قصیده است.

آخرین شعر او قطعه ای است برای امام رضا (ع):

- | | |
|---------------------------------------|--------------------------------|
| کبوتر دل من عشق یار رضا (ع) دارد | برای دیدن قبرش خدا خدا دارد |
| شدم به داخل صحن و سرای تو، ای دوست | کنار پنجره ات دل، رضا صفا دارد |
| رضا (ع) امام غریبان، رضا (ع) شه ایران | دل برای نگاهت رضا (ع) دعا دارد |
| چه می شود تو نظر بر دلم کنی ای دوست؟ | تمام عشق تو را گنبد طلا دارد |
| زدم تمام دل را گر به در هایت | به یک اشاره چشم، حرم شفا دارد |
| «فلک» همیشه دلش را صفا به نامت داد | همیشه یاد دل تو به دل صفا دارد |

خادمی در کسوت معلمی

۳۳ سال سابقه کار در اداره آموزش و پرورش را دارد و دوازده سال افتخار خدمت به زائران امام رضا (ع)، جابر جباری علاوه بر فعالیت در کسوت معلمی، لباس خادمی هم بر تن کرده است. او حالا مسئول ستاد اسکان زائران در ناحیه ۵ آموزش و پرورش مشهد است. می گوید: کسی که مجاور حرم امام رضا (ع) باشد، آرزوی خدمت را در دلش دارد. من هم از شغلم به علاقه ام پیل زدم و به نوبه خودم، آرزوی همیشگی ام را محقق کردم. آمار همه مدارس ناحیه ۵ را که محل اسکان زائران هستند، دارد. تعدادی از این مدارس در خیابان مصلی واقع شده اند. اسکان زائران شرایط خاص و ویژه ای ندارد، کافی است مسافران بایک کارت شناسایی عکس دار در روز های تعطیل مثل تعطیلات عید و تابستان ها به مدارس مراجعه کنند. جابر جباری توضیح می دهد: عید نوروز، تابستان ها و دهه آخر صفر، سرمان شلوغ تر می شود. امسال اما به دلیل هم زمانی امتحانات خرداد دهه کرامت نمی توانیم پذیرای زائران در این ایام باشیم.

او با وجود همه محدودیت هایی که مدارس به عنوان زائر سارا دارند، این مکان ها را محل خوبی برای اسکان می داند. مدارس مثل هتل ها و مهمان پذیر های درجه یک نیستند اما کار زائرانی را که عموماً از شهرستان ها و روستاهای اطراف می آیند و نمی توانند هزینه زیادی بپردازند، راه می اندازند. مدارس اطراف حرم دسترسی خوبی به حرم دارند، از حیاط بزرگ مدارس می توان به عنوان پارکینگ استفاده کرد، امکانات اولیه مثل سرویس بهداشتی و یخچال را دارند و...

جابر نجاری در این دوازده سال خدمت، خاطرات و تجربیات بسیاری به دست آورده است. اواز زائران تنگ دستی می گوید که سال ها آرزو مند زیارت بوده اند. اما توانایی سفر به مشهد و پرداخت هزینه های سفر را نداشته اند و باره اندازی مدارس به عنوان محل اسکان، فرصت این سفر برایشان فراهم شده است.



معلم نمونه و با سابقه آموزش و پرورش سال‌های خدمتش رادر مناطق محروم گذرانده است

پای کلاس اولی‌های تبادکان ماندم

و کلاه کرده‌اند. زهرا، یکی از دانش‌آموزان خوش‌سرویزش، می‌گوید: خانم عربی را خیلی دوست دارم و دلم برایش تنگ می‌شود. کاش می‌شد باز هم معلم ما باشد.

کلاته عربی هم درباره بچه‌های این محله می‌گوید: صداقت بچه‌ها و خانواده‌های اینچاره دوست دارم و احساس می‌کنم قدر زحمات معلم را بیشتر می‌دانند. سادگی بیشتری دارند و به همین دلیل دوست دارم اینجا باشم و بچه‌ها خوش‌گرفته‌ام. دانش‌آموزان همه‌جا خوب هستند، ولی بچه‌های این مناطق ویژگی خاصی دارند؛ با ما دوستانه‌تر رفتار می‌کنند و خالص‌تر و بی‌ریا تر هستند. از بخش احمدآباد که انتقالی گرفتم، بلافاصله به تبادکان آمدم.

همیشه کلاس اول!

در همه پایه‌های ابتدایی تدریس کرده اما بیشترین سابقه‌اش در کلاس اول بوده است. حدود هجده تا بیست سالی می‌شود که در این پایه تدریس می‌کند. خاطره‌ای از مادرش دارد و می‌گوید: مادرم همیشه می‌پرسید «تو را پایه بالاتر راه نمی‌دهند که فقط کلاس اول درس می‌دهی؟» همیشه می‌گفتم اتفاقاً برای پایه اول معلم باید سابقه تدریس داشته باشد. در این پایه، تکنیک‌های آموزش اهمیت بسیار دارد. خودم هم کلاس اول را دوست دارم و وعادت کرده‌ام. به خودم باشد. آموزش را هنوز دوست دارم، اما همسرم می‌گوید که باز نشسته شوم. آموزش و تدریس در وجودم است. دانش‌آموز را هنمایی که بودم، برادرم کلاس اول در درس‌ها ضعیف بود و به او کمک می‌کردم. همیشه می‌گفتم چقدر معلمی سخت است. نمی‌دانم چه شده که وارد این مسیر شدم ولی خدا را شکر می‌کنم که معلم شدم. وقتی خوب به رفتارهایم در زمان تدریس دقت کردم، متوجه شدم که خلق و خوی من مناسب تدریس است تا شغلی دیگر.

۸۰۰ دانش‌آموز کلاس اولی

اومی‌گوید: هفته گذشته در حیاط مدرسه به بچه‌ها ورزش می‌دادم که خانمی بایک بچه به بغل وارد حیاط شد. گفتم: چهره شما خیلی آشناست. گفت: سال ۸۵ در کلاس چهارم دانش‌آموز شما بودم. آن سال تازه به این مدرسه آمده بودم و پایه اول نداشتند و تدریس پایه چهارم را بر عهده گرفتم. خیلی از دانش‌آموزان را می‌بینم و با بقیه هم در فضای مجازی ارتباط دارم و همیشه احوال‌پرس من هستند و لطف دارند. به خودم می‌بالم که در این سال‌ها چندین نفر را با سواد کرده‌ام. تعداد شاگردهایم در این سال‌ها هزار نفر بیشتر است؛ از این تعداد حدود هفتصد تا هشتصد دانش‌آموز کلاس اولی داشته‌ام.

اشک‌های غم و شادی

خودش که نمی‌گوید، اما مدیر مدرسه خبر می‌دهد که طاهره خانم سال گذشته، معلم نمونه منطقه تبادکان انتخاب شده است. انرژی بی‌پایانی دارد و می‌گوید: اگر همسرم اجازه دهد، حاضرم تاروژی که زنده هستم، تدریس کنم ولی اومی‌گوید کمی استراحت کنم. طاهره دستی به قلم دارد و می‌خواهد در باز نشستگی خاطراتش را بنویسد و به کتاب تبدیل کند. درباره گذشته می‌گوید: یادم است به هشتاد کیلومتری مشهد می‌رفتم و باردار هم بودم. ۶ صبح می‌رفتم و ۴ بعد از ظهر بر می‌گشتم و هنوز انرژی زیادی داشتم. همسرم همیشه قدر دان من بود. او هم فرهنگی است و خیلی خوب شرایطم را درک می‌کند. همسرم پایه پای من فعال بوده است و همیشه جلوفرزندانم و اقوام قدر دان زحماتم را می‌گفت. سال‌های ابتدای کار، در محدوده دیزباد تدریس می‌کردم. یکی از دانش‌آموزان استکانی برای من آورده بود که حتی نوبت و دو همان را لای کاغذ پیچیده بود و هدیه داد. حدود سال ۷۷ بود و هنوز روستاها آباد نبود. وضعیت اقتصادی مردم روستا هم ضعیف بود اما در همان شرایط هم بچه‌ها در روز معلم برایم هدیه می‌آوردند و این محبتشان با وجود شرایط مالی سخت خیلی برایم ارزش داشت. یکی از دانش‌آموزان که مادرش مهاجر و پدرش ایرانی بود، از بیخ‌چال خانه‌شان برای من گوشت بسته‌بندی آورده بود، هر چه داشتند دریغ نمی‌کردند. یادم است که با مادرش آمده بود تا از من تشکر کنند. از ذوق و ناراحتی اشکم درآمده بود.

حفظ قدر و منزلت معلم، شرط پیشرفت

صحبت آخر درباره آینده کشور است. طاهره کلاته عربی ماحصل عمری آموزش خود را در چند جمله خلاصه می‌کند و می‌گوید: به نظر من اگر بخواهیم آموزش و پرورش و کشور پیشرفت کند، قدر و منزلت معلم به معنی واقعی باید حفظ شود. معلم وقتی ببیند جایگاه خوبی دارد و احترامش حفظ می‌شود، کمک می‌کند تا مشکلات دانش‌آموزان هم برطرف شود.



منطقه ۵

عمری در مناطق محروم

طاهره کلاته عربی اصالتاً مشهدی و حالا ساکن بولوار سید رضی است. به کارش علاقه دارد و می‌گوید که سرسوزنی شعار نمی‌دهد؛ «سی سال خدمت تمام شده است، ولی چون عاشق کار هستم، امسال هم استمرار گرفتم و می‌خواستم همچنان در مناطق محروم کار کنم. دو فرزندم بارها گفته‌اند که «چرا در نواحی دیگر تدریس نمی‌کنی و می‌روی به منطقه تبادکان؟» حقیقت این است که همیشه تدریس در مناطق محروم را دوست داشته‌ام. هشت سال در بخش احمدآباد کار کردم و بعد هم برای تدریس آمدم به تبادکان و تا الان اینجا می‌مانم. همان سال در کنکور رشته مامایی قبول شدم، اما نرفتم؛ چون معلمی را دوست داشتم. بابچه‌ها زندگی می‌کنم و خیلی دوستشان دارم.»

زمانی که تازه استخدام شده بود، می‌توانست در مقطع راهنمایی تدریس کند و مسئول آزمایشگاه باشد. اما تدریس در مقطع ابتدایی را بیشتر دوست داشته است. طاهره خانم می‌گوید: معلم ابتدایی باید بچه‌ها را بفهمد و با آن‌ها بچگی کند؛ خودش را جای آن‌ها بگذارد.

بچه‌های خالص گلشهر

از سال ۸۵ در مدرسه شهید جوان واقع در همین محله شهیدآوینی گلشهر تدریس می‌کند. پنج مدیر مدرسه تغییر کرده‌اند و او اینجامعلم بوده است. با اینکه موقعیت‌های کاری بهتری هم داشته، تدریس در محدوده محروم را ترجیح داده است. با هم‌سری به کلاسش می‌زنیم و دانش‌آموزان به احترام ورودش می‌ایستند. نزدیک زنگ تعطیلی شیفت است و همگی شال

سید محمد عطایی: ظاهرش

جدی است اما همین که شروع به صحبت می‌کند، لحنش نشان از یک دریا مهربانی دارد. طاهره کلاته عربی، معلم با سابقه آموزش و پرورش منطقه تبادکان، یک سالی هم از تاریخ باز نشستگی‌اش گذشته است و آخرین روزهای تدریس را در مدرسه شهید جوان محله شهیدآوینی کنار دختران کلاس اولی می‌گذراند.



گلشهری‌ها از برگزاری جشنواره ویژه دهه کرامت استقبال کردند

دوره‌می در جشن «رافت کریمانه»

منطقه



نیکو عقیده ابرپایی نمایشگاه‌ها

در منطقه ۶ بستر مناسبی است

برای فروش تولیدات حاشیه‌نشینان تا

محصولاتشان را تبلیغ و عرضه کنند و خودی

نشان بدهند. آن سوی ماجرا، خریدارانی هستند

که بیشترشان ساکن همین منطقه‌اند؛ خانواده‌هایی

که در این سوی شهر امکانات تفریحی خاصی ندارند و حالا

می‌توانند چند شبی را میان غرفه‌ها به گشت و گذار بگذرانند.

شهرداری منطقه ۶ به مناسبت دهه کرامت، نمایشگاهی را در

حاشیه بوستان رجایی برای این خانواده‌ها برپا کرده است. هم‌زمان با آن

یک جشنواره‌ای امام‌رضایی هم داخل خودبوستان به راه‌انداخته است؛

جشنواره‌ای که هر شب برنامه‌ای جدید برای تماشاگران دارد.

● برپایی ۳۲ غرفه

بوستانی که شب‌های ساکت و ناامنی داشت، حالا روشن و شلوغ شده است. آن‌هم به لطف غرفه‌هایی که کنار هم به راه افتاده و برای فروشندگان آماده شده است. امشب اولین شب نمایشگاه نسیم کرامت برپا شده، با این حال استقبال خوبی صورت گرفته و بوستان شلوغ شده است. ۳۲ غرفه را کنار هم برپا کرده‌اند و مردم بین آن‌ها رفت و آمد می‌کنند. فروشندگان هم با حوصله در باره محصولاتشان توضیح می‌دهند.

غرفه‌های خوراکی انگار طرفدار بیشتری دارد. یکی از آن‌ها غرفه مضاعفی نوده‌ی است. کشک، آلوچه، ترشی جات و... را بسته‌بندی کرده و روی میز چیده است. پانزده سال از فعالیتش می‌گذرد و اصل‌تای جنوردی است. پدر و پدر بزرگش از عشایر همان منطقه بوده‌اند و او تهیه این محصولات را از خانواده‌اش آموخته است. حالا مجوز کارش را هم گرفته است و سابقه حضور در نمایشگاه‌های مختلف کشور را دارد. کارشان را خانوادگی پیش می‌برند. همسر و بچه‌هایش داخل کارگاهشان در جنورد مشغول تولید محصولاتشان هستند و او اینجا مشغول فروش است. با اینکه یک شب بیشتر از حضورش در نمایشگاه نمی‌گذرد، از فروشش راضی است.

غرفه‌های متفاوتی در این نمایشگاه برپا شده است. در گوشه‌ای از نمایشگاه، پسر بچه‌ها مشغول بازی فوتبال دستی هستند. گوشه‌ای دیگر، دختر بچه‌ها صاف کشیده‌اند تا نقاش یکی از غرفه‌های صورتشان نقاشی بکشد. یکی از غرفه‌های متفاوت بوستان، غرفه ایمنی و آتش‌نشانی است. مسئول آن، یکی از معدود زنان آتش‌نشان شهر است. فاطمه رحمتی وسط غرفه ایستاده است و برای کودکان و بانوانی که دورش جمع شده‌اند، نکات ایمنی آتش‌نشانی را توضیح می‌دهد.

● غرفه‌های متفاوت

شهردار منطقه ۶ یکی از مسئولانی است که همین شب اول از نمایشگاه بازدید می‌کند. کاظم یزدانمهر در گفت و گو با شهرآرامحله درباره جزئیات این نمایشگاه می‌گوید: هم‌زمان با دهه کرامت از ۳۱ اردیبهشت این غرفه‌ها با همکاری معاونت فرهنگی و اجتماعی شهرداری، خدمات شهری، سازمان میادین و خیرین برپا شد و تا ۹ خرداد ادامه خواهد داشت. ۳۲ غرفه داریم که شامل بخش‌های متفاوت مشاغل خرد خانگی، غرفه بازی، ورزش، کودک، آموزش شهروندی و... هستند. در کنار این غرفه‌ها، در خودبوستان هم هر شب برای اهالی جشن برگزار می‌شود. در این جشن‌ها گروه‌های سرود و تئاتر محلی اجرا دارند و قرعه‌کشی، مسابقه و... نیز برگزار می‌شود. /

عطائی از هر طرف عده زیادی به سمت انتهای خیابان شهید شفیعی ۵۷ در محله امیرالمؤمنین^(ع) می‌روند. محوطه مقابل مجموعه ورزشی گلشن تا انتهای محدوده شهری به محل جشنواره اختصاص یافته است. اینجا جشنواره رافت کریمانه و نسیم کرامت، است که به بهانه دهه کرامت، برگزار و با استقبال فوق‌العاده‌ای محلات گلشهر روبه‌رو شده است.

● هر شب، ۷۰ تست فشارخون

در غرفه‌های ورزشی، جمعیت آن قدر زیاد است که نمی‌توان آنچه را اتفاق می‌افتد، به خوبی دید. حمید دباغ، مرشد ورزش‌های پهلوانی، در غرفه‌ای به همین نام مشغول گپ و گفت با نوجوانان است. در سمت مقابل، غرفه‌های کارآفرینان قرار دارد. جواد چمن و سید جعفر هاشمی، کارآفرینان معلول منطقه نیز که کارگاه انگشترسازی دارند، در این جشن، غرفه‌ای گرفته‌اند و حساسی سرشان شلوغ است. جواد می‌گوید که این انگشترها به نیت معرفی تولیدات و توانایی هنرمندان معلول کارگاه عرضه شده است.

در غرفه سلامت دوبانو مشغول تست فشار و چکاپ مراجعان هستند. محدثه یزدانی می‌گوید: دستگاه تست قند هم داریم که چون مراجعان نداشت‌نیستند، انجام آن فایده ندارد. معصومه حیدری، همکارش، هم می‌گوید: هر شب حدود هفتاد مراجعه‌کننده داریم و بیشتر از این، زمان برای انجام تست نیست. وگرنه تعداد متقاضی، زیاد است. غرفه دل‌نوشته هم دیدنی است. روی بنر آن‌ها نوشته شده است: «سینما شهر قصه‌ها را بازگردانید»، دیگری آرزوی مهاجرت دارد و یک نفر هم ظهور آقا امام‌زمان (عج) را آرزو کرده است. پارکینگ پشتی مجموعه آبی گلشن به غرفه‌های غذا اختصاص داده شده است. اینجا غذاهای سنتی و شیرین و ساندویچ عرضه می‌شود. بولانی، منتو و آشک، غذاهای سنتی افغانستانی، دست‌پخت نرگس عاشوری است و مینی پیتزا و پیراشکی دست‌پخت فاطمه حسینی. آن قدر که باید فروش نداشته‌اند و انتظارشان برآورده نشده است. نرگس می‌گوید: همه اینجا خودشان یک پاشیز هستند و در خانه‌هایشان غذا می‌پزند.

● ابتکاری به نام «کرامت کارت»

حجت الاسلام والمسلمین جواد صادقی مقدم عضو شورای اجتماعی محله امیرالمؤمنین^(ع) و امام جماعت مسجد امام جعفر صادق^(ع) است. جواد آقا همراه حجت الاسلام والمسلمین حسین مودنی، امام جماعت مسجد امام رضا^(ع) محله رضائیه، مشغول بازدید از غرفه‌ها هستند. او در غرفه مشاوره مذهبی مشغول شده و از نحوه برگزاری این برنامه بسیار راضی است و می‌گوید: این برنامه خیلی بازدیدکننده و مشتاق دارد و از ساعت ۶ عصر تا الان، هر لحظه جمعیت بیشتر شده است.

سید داود نبی‌زاده، معاون فرهنگی و اجتماعی شهرداری منطقه ۵، نیز درباره برگزاری این برنامه می‌گوید: جشنواره رافت کریمانه و نسیم کرامت با همت معاونت سلامت و معاونت فرهنگی سازمان اجتماعی و فرهنگی شهرداری مشهد برگزار می‌شود. در این جشنواره ۲۴ غرفه ورزشی و سه‌بازی و ویژه کارتنینگ، لیزر تگ و تیرو کمان برای اولین بار برگزار می‌شود. علاوه بر این ۱۰ غرفه اجتماعی با حضور کارآفرینان منطقه و یازده غرفه غذای نیز با همراهی اهالی منطقه دایر شده است. در مجموع هر شب بیش از ۲ هزار نفر مخاطب داریم.

دیگر ابتکار این برنامه، استفاده از کرامت کارت است که با ارائه آن، ظرفیت غرفه‌های ورزشی و بازی‌ها رایگان است. /

بوستان رجایی میزبان یک جشنواره امام‌رضایی است

شب‌های روشن در محله کشاورز



منطقه



محلات منطقه ۵:

۵: مهدی آباد، رضائیه، سجادیه، حسین آباد، مهرآباد، امیرالمومنین (ع)، نیزه، شهید آوینی، ثامن، کوی سلمان و جلالیه

۶: چهنو، مصلی، کارمندان اول، کارمندان دوم، شهید آقا مصطفی خمینی، شیرین، امیرآباد، شهید معقول، کشاورز، پورسینا، اروند، انصار، شهید باهنر، شهید بسکاپادی، شهید شیروزی، شهید رستمی، کوی ۲۲ بهمن، کنه بیست و شهید رجایی

مدیر مسئول: سید میثم موسوی مهر
سرمدیر: سید سجاد طلوع هاشمی
دبیر شهرآرا محله: فاطمه خلخالی استاد
دبیر شهرآرا محله منطقه ۵: انسیه شهرکی
تلفن دفتر شهرآرا محله منطقه ۵: ۳۳۶۶۱۹۴۹
تلفن شهرآرا محله منطقه ۶: ۳۳۶۶۰۲۰۴

شماره پیامک: ۳۰۰۰۷۲۸۹
دفتر منطقه ۵: بولوار ولایت - ولایت ۱۳
دفتر منطقه ۶: تقاطع خیابان شهید رستمی - شهید شیروزی - فرهنگسرای غدیر
پست الکترونیک: shahrara.ir @mahalle5
shahrara.ir @mahalle6
کانال شهرآرا محله: @ShahraraMahaleh
دریافت نسخه الکترونیک شهرآرا محله از: shahraranews.ir



خاطر هانگیز مثل کوچه آشپزها

پایتان را سست می کند و اصلا بخشی از شهرت کوچه آشپزها به دلیل حضور همین رستوران هایی است که علاوه بر قابلی با منتو، آشک، بولانی و شیریک که همگی از خوردنی های خوشمزه افغانستانی است، از مشتری هایشان پذیرایی می کنند. به گفته محمد فضلی، یکی از قدیمی های اینجا، شلوغ بازار گلشهر ابتدا در این کوچه برپا می شده است و بعدها سر از جای فعلی اش در خیابان شهید شفیعی ۳۶ در آورد.

انسیه شهرکی از یباترین گذرهای شهر آن هایی هستند که همیشه بخشی از خاطرات خوب ما می شوند؛ کوچه هایی کوچک و بزرگ که سرتاسر آن جاذبه هایی دارد و هر فردی را برای رفتن به آن وسوسه می کند. کوچه شهید شفیعی ۳۵ هم یکی از همین هاست که بین موسپیدهایش به «کوچه آشپزها» شناخته می شود. این گذر خوشمزه با بیش از دوازده قابلی فروشی که در همان ابتدای مسیر سر رها تان سبز می شود،

کوچه شهید شفیعی ۳۵

منطقه ۵ - محله امیرالمومنین (ع)



محمد علی غلامی و صغری برزگر زوج سن وسال داری هستند که بیست سال است نگین های تراش خورده انگشتر را سر چوب می گذارند و حال خود را با این کار سخت، خوب می کنند.



از اولین بناهای عمومی شکل گرفته در این معبر باریک، مسجد حضرت علی بن ابی طالب (ع) است که در سال ۱۳۵۹ ساخته شد. این مسجد و پایگاه مقاومت بسیج شهید دستغیب، مرکزی فرهنگی و مذهبی برای ساکنان دوروبر است.



دپو ضایعات چرم مصنوعی و انواع زباله رها شده در پیاده رو و تجمع آب متعفن در جوی کنار آن، وصله ناجور این کوچه خوشمزه معطر است.

در پارکینگ درمانگاه شبانه روزی حضرت زینب (س) در این کوچه باز می شود. این درمانگاه با بخش های مختلف درمانی، اعم از عمومی و تخصصی به بیماران خدمت ارائه می کند.

